

Sekizinci Nota

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Nisan 2020

“Yağmur değil ben çekiliyordum
Yeraltı sularının rahmine
Ey kalabalığın kara yalnızlığı
Yıldızlar taşlarla söyleşiyordu.”
(Alıntı)

Bir düşün birikintisi ıskaladığım
Hayta bir yalnızlığın pervazında;
Tam da ortasındayım aşkın:
Belki en köhne dehliz adımladığım
Adımla müsemma bir çığlık örselendiğim
Aşkın hatırına illa ki
Çekildiğim kuytumda Rabbin armağanıdır bunca duygu
Sarmalında hacizli bir yürek...

Dilbaz şehrin de künefe tadında,
Hırsız bir imge gibi
Taytay yapan bir çocuğun dudağındaki sevinç belki.
Kırıntılarından nemalandığım o beyhude meclis
Hani yaprakların solmaya dair yokken mecali
Ben ki bir ardıc kuşu
Sefil gölgeme biat söylendiğim
Aşka inat serildiğim bir huzme ki sefilliğin vedası.

Sözcükler ne dikili ne de dingin bir benlik
Hicvinde ömrün sadakat yemini elbet
S/özlendiğim dost meclisinde
Bir nida ki körebe oynayan mizacında huzurun
Sefil tanılar beylik nazarlar
Ukde kalan içimde dünün nazarında.

Bir ithaf ise savrulan...
Bir yeminse ölümüne tutulan...
Bir kanaviçe mızrak ki içten içe saplanan
Her duada saklı adın, kaydın söz birliği eden kimse

Kaykıldığım Őu eksen
Bir dirhem daha mı acı dűŐmeli payıma?
Yitip giden varlığın da sűkűna daveti
EŐref saatinde gecenin,
Hűsrana b/andıđım her kuŐluk vakti
Sevdiceđim bir minval gűđűn de tam ortasında
Beni bekleyen bir delik belki de ruhani izlek.

Elbet farları ağık evrenin
Soldan sağa kaykıldığım da bir divan
Eksene duyduđum Őűkran
Bin bir nazla katık yaptığım sayısız makam
Gűnűl gűzűnde hulasası yazgının
MeŐrebi ۆlűm műydű yazılmayan her vedanın?

Diri bir vecize olsaydım keŐke
Miadı dolan sefa makamında
İđime iŐleyen hicranla yűz gűz olduđum
Őu sefil devran
DűŐ gűcűme asla ihanet edemem de
Gerđeđin ta kendisi bir aşka dokunmaya
Dahi kıyamazken mehtabın tınısında
Raks eden iđli bir Őarkıda sezilerime eŐlik eden
Sekizinci nota...